

Z n á m k y. — Ř í z e n í p ř e d n s s - e m: Soukromá strana není legitimována ke stížnosti na nss do výroku min. obch., kterým toto odepřelo naříditi výmaz známky podle § 3 č. 4 známkového zák. z r. 1890.

(Nález ze dne 15. června 1925 č. 5215).

V ě c: Ervín K. v Bratislavě proti ministerstvu obchodu stran ochranné známky.

V ý r o k: St í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Podáním de praes. 21. prosince 1923 žádal st-l u min. obch., dovolává se § 30 zák. ze 6. ledna 1890 č. 19 ř. z., aby ve smyslu § 21 lit. d) a lit. e) tohoto zákona nařídilo, že slovní známka »Kabina«, firmou »Phönix«, továrna na mýdlo, úč. spol. v Levicích, u obch. a živn. komory v Báňské Bystřici pro mýdlo k zápisu přihlášená a tam pod č. reg. 570 zapsaná, má býti ze známkového rejstříku vymazána, poněvadž zápis se stal proti předpisům § 3, bod 4, pak §§ 9 a 10 známk. zákona. V žádosti uvedl, že jeho firma přešla v roce 1917 do majetku firmy »Phönix«, ta však žádala teprve po 6 letech o zápis známky a prokázala st-lovo svolení k užívání jeho jména ve známce; známkou zapsanou má býti vzbuzen dojem, jako by st-l byl výrobcem mýdla spornou známkou označeného a neodpovídá tedy známka ta pravdě.

Nař. rozhodnutím odepřel žal. úřad zahájití o této žádosti řízení podle § 3, bodu 4 známk. zák., ježto v pouhém slově »Kabina« při mýdle nebude obchod spatřovati o s o b n í j m é n o. K tomu úřad podotkl, že st-li jest možno podati žalobu na výmaz dle § 10 cit. zákona a připojil poučení, jaké údaje má žaloba obsahovati a jak má býti instruována.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvažoval nss takto:

Podle ustanovení § 3, bod 1 cit. zákona, jehož se st-l ve svém podání dovolával, jsou ze zápisu mimo jiné vyloučeny takové známky, které »neodpovídají pravdě a jsou způsobilé k oklamání konsumujícího obecnstva.« Ze znění tohoto předpisu jest patrné, že účelem jeho jest v první řadě ochrana veř. zájmů. Péče o tyto zájmy jest uložena úřadu, jenž ji vykonává z povinnosti úřední. Na zakročení k ochraně z á j m ů v e ř e j n ý c h soukromým osobám však nárok nepřísluší. Pokud tedy žal. úřad odepřel nař. rozhodnutím zakročiti na ochranu těchto zájmů, nedostává se st-li legitimace proti tomu si na tento soud stěžovati.

St-l vidí však, jak ze stížnosti jest zjevno, v užívání oné známky také porušení svého subjektivního práva a domáhá se výmazu známky také z tohoto důvodu. Leč o petitu na tomto důvodu založeném žal. úřad věcně nerozhodl, ani jej jako nepřípustný neodmítl ani jinak meritorně nevyřídil, nýbrž naopak st-li výslovně vyhradil podati proti zúčastněné straně žalobu na výmaz známky a označiti zároveň náležitosti, jaké žaloba taková má míti. Stížnost nenamítá, že by náležitostmi těch třeba nebylo, nýbrž uvádí jen, že úřad si mohl vyžádati od st-le druhý exemplář podání a považovati je za žalobu. Ježto však, jak bylo řečeno, žal. úřad nezamítl podání st-lovo jako žalobu na výmaz známky s účinkem, že by

st-li bylo zabráněno výmazu známky se domáhati, není výrok úřadu, jímž se st-li ponechává žalobu na výmaz známky podati a připojuje se návod, jakou formu, jaký obsah má žaloba míti a jak má býti doložena, v podstatě ničím jiným, než právě jen vybídnutím k doplnění podání st-lova za tím účelem, aby o nároku st-lově na výmaz známky úřední jednání bylo provedeno.

Když pak st-l ani netvrdí, že by jeho podání nepotřebovalo doplnění, aby o něm jak o žalobě mohlo býti jednáno, nemůže právem ani tvrditi, že by byl úřad svým výrokem právě uvedeným zasáhl do jeho práv. Jest proto stížnost v tomto směru bezdůvodná a bylo ji zamítnouti.

Č. 4798.

Policejní právo trestní: * Nenosí zbraň ve smyslu § 36 zbroj. pat. z r. 1852 manželka, když revolver manželem na jednom místě zapomenutý pouze do bydlíště manželova převáží.

(Nález ze dne 16. června 1925 č. 13.032/24).

V ě c: Ida K-ová v B. proti ministerstvu vnitra pro přestupek dle § 36 zbrojního patentu.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nálezem osp-é v Š. ze 4. října 1922 byla st-lka uznána vinnou přestupkem § 36 zbrojního patentu z 24. října 1852 č. 223 ř. z. spáchaným tím, že 30. srpna 1922 u sebe nosila browning, aniž měla povolení k tomu potřebné (zbrojní pas) a byla odsouzena dle § 36 cit. patentu k pokutě 10 K event. k vězení 24 hodin, zbraň byla prohlášena za propadlou.

Nař. rozhodnutím byl nález tento v poslední stolici potvrzen. Nař. rozhodnutí uvádí jako skutkovou podstatu trestního činu »dovoz zakázané zbraně bez úředního povolení« a shledává v tomto činu neoprávněné nošení zbraně dle § 36 zbrojního patentu.

Stížnost namítá proti němu nezákonnost a vadnost řízení; dovolává se § 16 cit. patentu, dle něhož ten, kdo je oprávněn, aby nosil zbraně, může je také dáti dopravit na určité místo svým služebnictvem; st-lka zastávala jen místo služebníka, když jako manželka k příkazu svého manžela k nošení zbraně oprávněného zbraň, kterou manžel zapomněl v letním bytě v Sasku, odkud se dříve než st-lka vrátil do B., k rozkazu jeho do B. přivážela; zbraň tu při vstupu do čsl. republiky dobrovolně odevzdala na pohraniční četnické stanici; zbrojní pas při tom neměla. Stížnost vytýká dále jako vadu řízení, že o údajích st-lčiných nebylo konáno šetření a nebyly provedeny důkazy jí nabídnuté svědectvím četníka, jemuž zbraň odevzdala a svědectvím jejího manžela; z rozhodnutí nelze shledati, na jakém skutkovém základě úřad svůj výrok založil.

Rozhoduje o stížnosti uvážil nss, že zbrojní patent rozeznává v odd. 2 držení zbraní a v odd. 3 nošení zbraní, nevymezuje však pojmy tyto co do obsahu. Dle § 8 a 12 lze zbraně zakázané míti v držení jen se zvláštním písemným povolením, zbraně jiné než zakázané zpravidla bez zvláštního povolení. Dle § 14 nedává oprávnění zbraň míti (držeti) také